

og som har anden hjælp behov. Det var baggrunden for, at der med henblik på 1996 og de to følgende år blev sat 300 mio. kr. af til at opføre 700 nye former for boliger til såvel mennesker med meget tunge sindslidelser og andre alvorlige problemer som til andre mennesker med lettere former for sindslidelser og sociale problemer. Det er 300 mio. kr., som fru Tove Fergos eget parti også medvirkede til at afsætte.

Der er så et længere forløb, hvor man først skal finde ud af, på hvilken måde disse penge skal gives. Der er en ansøgningsprocedure, pengene bliver tildelt, og så skal arbejdet med at indrette boliger eller opføre nye boliger gå i gang, og det går der også et stykke tid med.

En af barriererne er såmænd den triste, at kommunerne tit har svært ved at finde steder, hvor de enten kan købe et hus, som de kan indrette, eller hvor de kan bygge noget nyt, for selv om der er stor velvilje i befolkningen med hensyn til at hjælpe disse mennesker, kniber det tit, når det kommer dertil, at de skal bo lige op og ned ad ens egen baghave. Det har været en af grundene til, at det ikke altid går så hurtigt, som man kunne ønske sig. Men det bliver forhåbentlig et væsentligt bud på, at disse mennesker kan få noget andet at bo i.

Som en betingelse for at få del i pengene skal kommunerne melde tilbage og sige, hvor langt de er. Det er meningen, at kommunerne skal være i gang inden udgangen af 1997, og det får vi en status på i december måned. Det ser ud til, at nogle af kommunerne er nødt til at bede om dispensation bl.a. med den begrundelse, som jeg gav før, nemlig at de har meget svært ved at finde et sted, hvor de kan opføre de boliger, som de har fået penge til. Men det er klart, at man er i gang med at føre en stor del af disse boliger ud i livet.

Når det drejer sig om narkomaner, er der på samme måde i fællesskab blevet afsat et større beløb, 300 mio. kr. over 4 år, til forbedrede behandlingstilbud til narkomaner. Her er amterne i fuld gang med at sørge for den forbedrede indsats, som man må regne med vil afspejle sig på forsorghjem og herberger. Jeg vil sige, at jeg personligt har talt med flere forsorghjemsledere, der siger, at de kan mærke, der bliver færre af dem med store, tunge problemer, som helt klart burde være et andet sted. Vi mangler også dokumentation for, hvor mange det drejer sig om, men det kan jeg vende tilbage til.

Tove Fergo (V):

Ifølge den lov, der blev vedtaget i foråret 1995, skulle der udarbejdes handleplaner. Det er sådan, at man ikke må være mere end 3 måneder på et herberg eller et forsorghjem. I den periode skal der udarbejdes en handleplan, således at personen kan komme videre ud og få det rette behandlings- og boligtilbud.

Vi skal jo hele tiden huske på, at herberger og forsorghjem ikke er behandlingsinstitutioner. Selv om det er dyre tag over hovedet, er de i egentlig forstand et tag over hovedet, en seng at sove i til 500 kr. i døgnet, så det er meningen, at beboerne, klienterne, hvad man vil kalde dem, skal videre, og at der skal udarbejdes handleplaner.

Hvad gør regeringen og socialministeren for at sikre, at denne rettighed, som borgerne har, bliver efterlevet af kommunerne? Jeg ved præcis, at der er problemer med herberger og handleplaner i Københavns Kommune. På Sundholm skriver de det i deres årsberetning, og der er sandsynligvis også problemer andre steder. Hvad gør man fra Socialministeriets side for at sikre, at kommunerne overholder loven?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Der er lavet et indberetningssystem, der går ud på, at der én gang om året skal laves en status over, hvad der sker i kommunerne i det enkelte amt, når det drejer sig om de borgere, der har disse særlige problemer, og hvad de enkelte kommuner gør for at hjælpe dem. Den bliver så sendt ind til Socialministeriet, hvor den vil blive vurderet bl.a. også på baggrund af samtaler med forsorghjemsledere.

Ministeriet går ind og vurderer, hvad der rent faktisk er sket, og hvad der er sket i forhold til de problemer, der er i det enkelte lokalområde. Jeg tror faktisk, det kan blive et meget godt instrument til at få et meget mere præcist billede af, hvad der sker i forhold til de problemer, der er.

Når det drejer sig om handleplaner, er der den mulighed, at man kan anke, hvis man ikke får et konkret tilbud, som det fremgår af loven, at man skal have. Men det er klart, at ankemuligheden ikke altid er nogen særlig farbar vej, fordi det meget langt handler om holdninger ude omkring i kommunerne. Her vil jeg egentlig opfordre fru Tove Fergo til også at vende blikket den anden vej. Det kommer kun til at fungere, hvis kommunerne gør noget ved det.